

קול העם

ועידת הפיסגה והבעיה הפלשתינאית

הוועד המרכזי של מק"י על המצב המדיני

אינפלציה ותוספת יוקר

יורחם משק, מזכ"ל החסתנדרות — חנימור איתן עד חסוף

22

1974

9 ביולי

י"ט תמוז תשכ"ד

תמחיר: 1.50 ל"י

הקדמה

שמואל מיקוויס

על הפרק

עימותים כבדים

א. הרגיעה

נ. תחילת הפסקת האש והפסקת הפעולות הפלשתינאיות — זאת דרישה לאור, עם הקמת ממשלת רבין והשתייכות באה רגיעה נוספת — בישראל, על כל סניף. שוחרי השלום והקידמה בארצנו ובעולם כולו רואים בהסכם הפלשתינאית זה תרומה להחלפת האוויקטיבי של חמגה המוחיתות הפלשתינאית, מסד לתקשורת המזרחית הערבית-ישראלית כניבן על בסיס חללית מועצת-ההסכום מסי 242. לעומתם, אין שמחה בשמירה של ארגוני-ההגנה והפלישה-הישראלית, אף ה, מתוונים שבתם, — בבי שוראתה ותגברותם המשותפת להליכה לניבן, בל עור תוקף מושחתת על התחלת 242 — וגם במעורב של הסידי, אף שעל, אלה ואלה מסיסים לשים את מבטם בכוח-הנורע כלכלי.

אם נדחה הצירוף את הוירגליסמיקת המערכת המקובלת, הבניה על סנסציות והסתה תדע מן העיקר, הרי נימצא למדיס — בעקבות ניתוח מארביסטי — כי הוירגליסמיקת המערכת המקובלת אינה כעלי אסתי קניונקטוראלי; כי חוק מאבק בין השקפות מעמדות שונות בתוכה הערכית וכחכרתה אנו, התבלטו ניצני הוירגליסמיקת המדינית והריאליס; כי למרות עמדות קיצוניות ומיושנות — הרי הרגיעה כשנון נתאפשרה תורוה לתחלול של התפחות בשני צידי הסכום ועל רקע שאינה התרבעה בין כרית-המעצמות והציונות-הביתית גם במורח התיבון.

אפילו נתונאי תרוק מאד מהקמוניזם, כמו יהושע א. גלבו, מסבם את מאמרו ב, מעריב" 26 בסאי 4 נפרדת: א, המפרה תוסמית" המצטרפת והגלשת של תיסול המדינת הציונית מצד המצב לים אינה נותה למוסקבה; ב, מימוש סמרה זאת ("הקדסול" — ש.מ.) לא ישרת את האינטרסים הסובייטים; ג, כרית-המעצמות אינה מעוניינת כחיסול ישראל; ד, כרית-המעצמות אינה רואה את כינון מלשתינת על חשבון ישראל דווקא.

ב. העימות הבא

ה. עימות הבא הוא בוכבה, במקום בו ידובר, "המלית" על תיסול חסכסוך הישראלי-ערבי, תעיסות יהיה קשת מאד לישראל, כיוון שממשלתו של רבין — אם לדון על סמן נאומי הפורטרטטי בכנסה — תולבה לשם לבי ה,סדוראח" של 14 הסעיסים של "המע-די".

יש גם נסיון להודיע את עירנות הציבור בורעת האשליה, שהכענה הפלשתינאית, "תבוא לנמרי בסוף", לפי כל חסימנים העוברים תיים — לא כן תוא תרבר, ייתכן מאד, שבעית זאת תפרץ בתחילת. מה, אם בן, תגיד ממשלת ישראל בנידון?

בנאומי העורגמאמי בבנסת, חור ראש-הממשלה רבין על העמדה ה,מסדרתית", לסיי, אינה קיימת כלל ישות פלשתינאית, לבן, אין צורך — כדרישתו מזה שנים —, לשבור את תדאש" על זכות החג" דרת העצמית של העם וערביי הפלשתינאית, יחירה מזו: רבין, "קבע", כי כיון המדינה ותיק צדיקות לחקקים שתי מדינות בלבד — ישראל וירדן, תאמת היא, הלא, שלא ה,במח" קובע באן, אלא מחות תיחסים הישראליים-ערביים, יכולה להיות שלוש מדינות על יסוד של שכנות טובה וריו-קיים כשלום ויכולת להיות שתי מדינות על יסוד של עוינות מלחמתית, מן סלך ממת — זאת השאלה.

באמת נאום גישר לנו רבין, שלא ישב בניבן עם נציגי אש"ם, אפנס כן, מועצת אש"ם, שנסתיימה זה עתה בקאחיר, תחליטת אף מצידה שלא תשב בניבן, בל-יעד מרשתיס דיוגית על החלטת מוע-צת-הקבטון מסי 242, אבל תחלק היותה ריאליסטי של ארגונים אלה תכיא ליד, קבלתה של החלטת, המתיבת הקמת פייס פלשתינאית בגדה המערבית, וברצועת-עזה, אף, וכאשר ימונו על-ידי ישראל, ויתבין כי מדינות ערב, בהשפעת אחת המעצמות הגדולות או שתייהן.

ימצאו את, "הנוסחה הגואלה", שתאסר סוף-סוף השתתפות, "מכר" ברח" של אש"ם כוועידת-ניבן. קריאות-החג" שלנו לממשלה היא זו, שבניגוד להצעותינו, היא ניהלה בשטחים המוחזקים, מאז יוני 1967, מדיניות-ביבוש כון, אשר מנעה במתכוון מן העם הערבי באותם שטחים להגיע לגבינות מדינית רמקדאטית ושודרת-שלום משלו, "מחדלי" מחושב זה של הממשלה עלול לאץ אותה לשבת גם עם נציגי יאסר ערסאת כויבנה, אין לולול גם ככך, כי עצם המיסגש האסשרי הוה בניבן הוא בבחינת הכרה במדינת ישראל!

ג. ממשלה חדשה-ישנה

ל. א. בלבד שהציר הפוליטי של הממשלה בכעית הפלשתינאית הוא מאד מיושן, אלא שכחנאים התנונים הוא עלול לכוד אותנו עור יתר ברעת-הקתל הערכית והבינלאומית — גם ברעת-הקתל הערכית בארצנו, ככלל הנישן של, "נייטי", של, "לא", לכעיות הכושרות של השלום, היא גישה בלתי-תכליתית, ולכן — מויקה. מה שחסר מאד בנאומי של רבין, כחקשר ליתסם הישראליים-ערביים, היא ההינחות מן תוכנית להסטיק את מדיניות-המרושש באור, התביעה לניסדליזאצית של אזור המורת התיכון, התביעה תאלה הן חיוניות בפיוחד לאור תעמרת הסובייסית תכסית, הפסדית כח מתורן מריני של הסכסוך הישראלי-ערבי, והרי מתקרים אנו ליוס ולשעה של תירוש הקשרים הריסלומסיים עם בריית-המועצות. יורשת לנו לציין, מתורן סניון רכישנים, כי עמידתנו כלפי חור תחית תלית בתרבות כסתרונן או אי-סתרונן של תכעיות רכלביות ותחכרותיות כארצנו נוסא. תודעה תמיידית של שרי-תאוצר תודש רבינוכין, מפי ס, ססיר, כרכי תקסאות ותורדתה ה,הדרגתית של רמת-החיים של עמלי תכמים וחרות, תור שמירת, כושר תקיים של כעלי תהכנסות הגמכות, מכשרת חמשך העשרות של תעשירים ודילול תהכנסות, חור יוקר דוהי ואינפלצית ממוכנת תוהרת אף היא. תהוי ידוע לכל המסקקים: "מוקר" נחנה את תמיכתה לממשלת רבין ככלל תחתננות, לליכוד" הימני — לא כגלל תכנסת כלשהי למדיניותה של הממשלה החדשה.

***

תסתרון לעימותים הכבדים הניצבים כסנינו — כלמי חור הכלמי פנים — מנע בדיחה של חמוני העם כארצנו, תפקיד כסול עומד כסני כל אלה תנאקים למען שלום צורך וכר-קיימא, שאיכפת להם תסער תלאומי, תערת, תחכרתי ככללו: הוראנים להגנת האינטרסים של העם הערבי: 1) לרדבן את ממשלת רבין ליומנות-שלום עצמי איזת בליי חצד הערבי, המבוססות על החלטות מועצת-הקבטון 242. 2) לעסול נגד תסאסביבות כקכר תעמלים ולסייע להם במאבקים מעמ"דיים — איגור-מקצועיים על הגנת סל-המוונות התכדתי ועל מניעת תלוקתה המעוותת של תהכנסת תלאומית לטובתם הבלעדית של בעלי-החור.

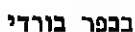
חמוני העם בארצנו, שהם כמירת רבה עולים תרשים, צריכים להיות מודעים לתוספה של מאבק מעמדי, רצוף בחברתנו — גלוי ומסוי — ייה — אשר בו — כינתיים — יד בעלי-החור ועושי-דרכם בתנוגת תהסתדרות על העלינות. תרמאגונית תלאומית ותסוציאליית של תימינ" ה"אקציוני", שהפניו לתארונת את בתו נגד תחוק (לו מתרד) בעודת מתנחלים בשכם ובתוכחות תבריי-הכנסת מה, ליכוד" א, שרון ונ, כחון, מצביעה על תסכנות של תימינ" הבורגני והקלידקלי לכלל העם הערבי, לכלל תחודיות תרמקדסיות של תסרם והכלל בארצנו, בל יוחן לירי אקציה. זאת למשמש את אוסיה הריאקציוני על-ידי ליבוי תסמרת אנוטי-סובייסית — העוברת את מידת תאמת תהסדוסרצית ותמכות, לאמיתות-של-דבר, נגד בל תשמאל כעולם ובארץ, וקסטיבל נגד תנועת תסערלים הישראלית.

שולם P.P.

48

מעלנו הרמי הבודדית ימים בקומו-
ניסטים, פטורנטיים קומוניסטיים ועלמו
אצלכם בלי להשאיר עקבות.

אני תודה ומודים, כי מעולם לא טענו, שאנחנו צודקים חמקני. גם אנתוני שטיין וגוראחו, ובמכתבם הכתובתי קים מים שרירות אלה מבזילות את שרואתו הקמנוניסטיים לפני שרואיהם בגדשמה שלת עידיהם 40,000 כורדים איראניים מעיריה, גם בכדו כמנועיים, המכלולת הקמנוניסטיים לא מיתחת להם כי רבדו-ידם דבם האשמינו אותה בשל קים כי שרוביות ערסרת, אחרת נסיון התהנק-שוח מבולה משטפת כרואני ב-29 ב-ספטמבר 1971 שנתחה דודקרה-דדשו שחן תבדי דודערט יוזיז גם קמנוניסטים. למעשה דודר לנו שיש לחמש את האחדות למעשה התחנקולות חזים וגם משלחיים מוסריים, רצינו שח-

5

— בעיות הבוררים קשורה איפוא
הדמוקרטיזציה של מירם...

□ הקומוניסטים :
יהיה הכרח להתגבר על
הניגודים עם הבע'ת ...

קדמת של הזעיד-כורגנות, שאילו משתייבים גם סועלים ואיסיים. אשר לנו, אנתנו מסלגת הסדולטריון וה- אוונגארד של המשכילים.

1. *Journal of Management Studies*, 1997, 34, 1, 1-14.

— דברית על שלמות המחנות ב-
צסס. אבל מבטרי המעגלה והמפוצל-
ות המורדות דברים שגם מחוץ לדריקס
יבילל אודו האוטונומי, בי שס, אס-
דק, הם, הכורדים הם רוב; הם חס-
גס, שחאס מבצעים ערפריא על ה-
מורה אוד הכמורה על סיוע לפטרות.
— אסד לאוד האוטונומי, אנו סס-
תמכיל על טטטיסטיקה בדרות: של-
ות המחנות והמפוצל: כמורה מתוים
הכורדים רוב בלי כל ססס, ורחבו,
ורחשו אליהם שחאס כעיל על כור-
דק, וספס לוי יעשן תריונים, שית-
חשו בטריות שחאס מלא מפקדת-
אובלוסיס לאחריו בשנת 1957. אינו
כילום לשנות את המבולות בלי חסס,
רוב לתחמיסם שלקוים הכריכ האס-

— במה שדרושה ממסגרת הדמוקרטית-
ית ליהודים לאחרינו הוא יותר מא-
שר חשיבות עידן מודרניזציה או קונס-
רדציה, מירושלם וירושתינות-היא וחוקת
הצדק, איננו יכולים לשאת קיום שני
בנאות לאומיים כמדינותנו, ואנו נכל
גם לקבל תביעות, שיתקבל למשטר
כמו זה שכלבנו, אשר אדוק המלא-
כתי לגלי לעי, ששום דבר רותם אנו
אישת הייצוג היתסי, חוז מאשר
באסתר לאומית ובמפלגת המרכזית
הנהגתה הבורית פונקנ, שאחם
מפיעים לה רק האוטונומיה מרוח; ה-
שלטון האמיתי אגרימים הן, יישרא-

— עוד אפרוב על תמוקדאסיה
של השלטון המרכזי, אך ראשות-
כול רצונו להעיד: הבורדים אומרים, שמו-
עצת התמיכה ולא התמצית שלט
מנהיגים, שמו, תכדידיס מציגים כל-ב-
התאם לחדש באולולטיס, בורדיס
מה יחיו תלמיד במיעוט, ולא יחיו להם
טיביו לתעביר את רעותם בגיור ל-
אחרים, ובכן, מה זה משגש? לעומת
ואת, מה התקדמיות השחידור האלומי
של ערם, תכנסו יחיו הכוחות בכל

כרית-המצעות והן בקשר ליחסים
(המשתנים) של המסלוג הקומניסטי
עם האוכלוסיות.

בימי-הבחנות הנוכחיים — מעוק-
דח-דראות לאומית ובינלאומית — גר-
אח, שהאימפריס הייזרית של הסניג-ה-
בורדים וההמונים הערביים תוכנן ב-
ראש ראשונה למנוע סילוב בכל מחיר.
אסור שהבורדים יידחמו למצב של
בידוד לאומי, שיחפון אותם לבלי-שרת
בדיר הריאקציה הנרועה ביותר באזור.
הדאירות, שאנו מפרסמים בזה, הם
קטעים מתוך שיחות ארוכות שהתנהלו
בבגדד בפני חורש יגואר, בשלח-ה-
מסית של המשא-ומתן בין הבעת-וח-
מפלגה הקומוניסטית, מצד אחד, וה-
מפלגה הדמוקרטית הבורדית, מצד
שני. אנו תכר מבחן-הבחנות לסכנה מיי-
דית.

מאד קוין הוא תועדו הראשי של
"אל-התורה", הבאון המכוני של
ממלגת הכעת וחבר משרד-החשבון
של "המפקדה האלוטית" של הכעת.
כחור בים ותו תועדו הראשי של
"אליק א-שע", הבאון המכוני של
הממלגת הממוגיסטית והעיקית וחבר
הועד המכוני של חמלגת-דראו
האליק ותו תועדו הראשי של התנו
החמי תועדו של הממלגת והמפקד
כח המכוני, "אל-מאחי", נכסר-
הוא נכסר אל-ככר נכסר.
מאד קוין הועד המכוני.

— אתה תחתחת במשא ומתן עם המעלה והרפורמאציה הצורנית. מה זה תחתחת?

— זה חשיב:

— סבלנות, חכמה, והמסלול חקיר-מוניטורי וניסוי תחילי הצעת-חוק. שנדרשת להבטיח את האוטונומיה של קריסטאן וסובחנות בזמנם של 11 במרץ 1970. נזכה ביקורתה של הממשלה הרפורמאציה הצורנית. ושותף השלישי ביותר, וקיסמה לאוטונומיה.

אי-אמשר לסעד על חוקיה ה-
סאבג הלאומי של הברדריס, וגם
בכגד עצמה הולכים וסוחתים קולות
המעוררים עליה. אבל, כפי שקורת
חסד פסיכומטרי לאומיים, האומה ה-
שלשה, האומה הערבית - הניעה
רשק באיטיות לכלל הברד, ססאבג זה
זוא ליגטימי, הניסוחות לחבניע את
הברדריס ככוח או מעוררם, כפי שחם
מתבסאים בהבסחות שלא נחמלאו או
שהושרו, מהווים מכשול בכד, ככר
סאור.

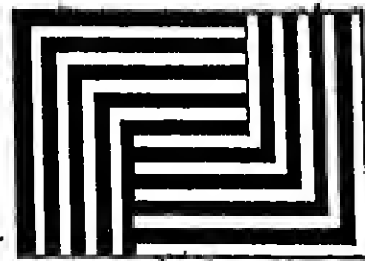
[illegible]

בתנאים אלה, המונינים העבאים
 של התנועה הארצית, הברדית, שמו-
 נאם מוהיטם אחרונים וריאקציו-
 נאלי זהו משהיה לטחם אסטרטגיה
 של מאבק, שמחלל בכבוד כי בי-
 גריות של המני חודרים ואיכיות,
 חסד העירום חסד שפוטם סקסיות
 מי עני עקבות אסטרטגיה ואת ה-
 מוהיטם העירום של התנועה על
 גי האינונים העירום של חסם, מי
 יצאם אלה וכו להשפעה גוברת בקרב
 המכלולת הקריאטיבית חודרית, וכ-
 כן כאשר מכלולו ה- שנותנת מי ה-
 שרירותית הארצית: של מהן (שח-
 טאה בעיר שמחתם הגבולות ונא-
 שפת נש), התעמלה מרסית ונא-
 חודרית בארץ וכלמה ביצורן של
 שומרת הקריאטיבית בהדססאן ה-
 ידית. בה תחרשה מרסית מורה
 מחד מצד בוראני וחודר: סימסום
 מציב למצב זה היה הוראני, שחנני
 חוראני חורש יום ה-1973 לבח ה-
 השלשונות מוס"י הברית חוכש

2.

לאחר הפרדת הכוחות

המושב ה-19 של הוועד המרכזי של מק"י

הוועד המרכזי של מק"י, התכנס בחל-אכ"ב המושב ה-19 של הוועד המרכזי של מק"י. הישיבה נפתחה בסקירה מדינית, מפי יאיר צבן, שהביא גם תעודת, סיכומים מדיניים, להערכת המצב באזורנו, בעקבות השלמת הפרדת הכוחות בחזית הצפונית וביקורת גיבסון באזורנו. בן הדגש בישיבה שאלות אידאולוגיות שונות ובכללן שאלות הכרוכות בהבנת לקראת מושב-הביניים של הוועידה ה-17, העומד להתכנס בסוף הקיץ. בסיום הישיבה הביא יו"ר הוועד המרכזי, ראול מייסלבאום, תצפיות-החלטות למיזם הדינמי, שאושרו בהסכמה כללית.

בהחלטה מיוחדת יצא ההצעה כקריאה לציבור לכוון את המעשה ההיסטורי הסטטוס ע"י חיזוק מבני-מה להפיל את המשלה רבין ולהחליט את הדרך להג-שך התיכרות המדיניות באזורנו.

במו-כן תכנן מרכז מק"י מהממשלה הקמת רשות מיוחדת, כעלת מסביות נרחבות, לסיקת קפריי יועיל על מודרים ועל דוחות. האמרה מודרים קצבב ממוצע של אחוז אחד לשבע יהיו לה חש-בת המודות ללא שיעור חן כחוסם תדבירי-הצמי

הוועד המרכזי של מק"י בחר את יאיר צבן לבחן בתפקיד יו"ר השלבה המדינית של מק"י. במז-בן, תולס תועד המרכזי למזן למשך אחד את שני המסורות המרכזיים שסעלו עד ה- — השלבה חוזה-רח המרכזית מעשה תהלה עבודת הוועד המרכזי של מק"י ע"י השלבה המדינית. עד ה- בן בן בן בן בן השלכות המוכרז הכללי של מק"י שמואל מקוריים. ההצעה לבחור את י. צבן לחקיקת זה החקבלה ללא מחנכים.

חילופי גברי

סיכומים מדיניים

לאחר הפרדת הכוחות וביקור ניקסון

הוועד המרכזי של מק"י מעריך, שהשלמת הסכם הפרדת הכוחות עם סוריה — 6 חודשים לאחר הסכם דומה עם מצרים — וביקור גיבסון מסמלים שלב חדש בהתפתחות המדינית באזורנו, שאומיניים לו הקוים הכאים:

1. תהליך שיקום מעמדה של ארה"ב באזורנו בכלל ובמצרים בפרט נמצא בתנועה דינמית, שעשו-יה עוד לבביר בעתיד הקרוב;
2. תהליך זה קשור כשינוי מאון הנכונות הבין-מעצמית באזורנו, לסוכת ארה"ב ולרעה כרדים, אך חוד תכוח וחדית של שתי המעצמות כמפער ואחריו;
3. כניסת המורה-החייב למעל התיכרות ה-כין-מעצמית באורח יותר תכליתי וממשי מכעבר, אך מכלי שהיכרות זו בתכל כליל את האומי תחת-דוית והתיכרות של יחסי ארה"ב-סוריה.

הסכנה: נסיגה ללא שלום או חידוש האש

מאיד-גיס, הוכח עלינו לראות בעין מקרה את הסכנה והתלות לחוליק זה:

1. ככלל ואומי המעצמות, האנוכיים של מדיניותן של שתי מעצמות-העל, כדור בשמש, שהמגיע של מדיניותן, חן של גיבסון-קיסניגד חן של כדויגיי-ברומיק, אינו תחידה איריאליסטית לשלום, להבנה כין עמים למען תרועה ושגשוגם, אלא חסוק חועלת עצמית-אנוכית, במסגרת של מאמץ משותף למ-גיעת עימות כיניתי.
2. תהליך התיכרות הבין-מעצמית, שנגמחו המוצתות היא בינון די-קום בשלום, עלול ללבוש יחד יותר תוחס של די-שלטון של שתי, תברולותי-וחתירה לחלוקה המורה-החייב לאחרי-השטעה כ-גיהן. מנסה זו עלולת להביא, במצבים מורכבים, לקיי השלח הכובי של סידנות האור, במקום לשקוד על קידום חסכס חופשי כיניתי. מתר-בפניית יש עיסו חסיר סכנת מוחשיה שלאחד סרק זמן יש ערור עליו תצדדים תנועים כדך,
3. תהליך התיכרות הבין-מעצמית מלווה, בא-סור, בהמשך התיכרות והתחרות כין שתי המעצמות, באשר גם סק אינה מוצגת עמשה לגמרי מחור

ישראלים, חידוש היחסים מצד ברה"מ ומצד מדינות נוספות ב, שלום השלישי עם ישראל ושיפור יחסיה של ישראל עם מדינות אירופה — כל אלה יתיבירו במידה מסוימת את מרחב-התמרון של המדיניות הישראלית ויצמצמו במידה מסוימת את חלולתה במדיניות האמריקאית.

5. כמקביל למיתוח יומות-שלום ישראליות וב-חיוק לחן, ובמובן גם לגובה הסכנה האורבת לנו במקרה שהמחלף הנכונות יוסג לאחר, חייבת ישראל לחשל את בוח המנן שלה, חן על-ידי חיוק צחיל, חיומשו ואימונו כרמה נבוח יותר, לאור לקחי המל-תמה האחרונה, חן על-ידי חיוק המערכת הלאומית שלטו כולת דבר זה דורש לא רק ביצור כלכלי-משקי, חוך תחירה כלית-גלית לצמצום ממדי ה-חלול שלטו כארה"ב, אלא גם מפנה דראמטי, לעבר חלוקה צורקת יותר של המעמם הלאומי, למחיצת המעלה התברית, להחייאת ערכי השיחיות והצדק בתברותנו. הבראתו של צחיל, במיוחד מהבחינה ה-מוראלית-חיונית, לא תחאפשר ללא מסנה במדיניות התברית הכללית.
6. במרכז המחשבה המדינית הישראלית יש ל-העמיד את יחסנו לבעיית תנע הערבי הפלשתינאי. ביום מתברר לרבים, מה רב חוק שנגרס לנו מאטי-מוחל של התנהגות הקודמת במרשה זו: נבד הבידור של ישראל והביקורת עליה ברעת הקהל חועלמית; נתהוות משר חולך ונרל כינה לבין עמדותיהן של מדינות ידידותיות; עלה משקלם של ארגוני הסרור הפלשתינאיים בודיה המדינית.

אנו משוכנעים, כי אינטרס ישראלי עליו הוא לנו למנוע מצב, כן ייתחמו הסכמים מדיניים עם מדינות-ערב, חוך השארת השאלה הפלשתינאית בשאלה מתוחה בתחתיות חן — תגראית לעולות כרצוית גם בעיני מדינאים ישראלים שונים — עלולה ישר-אל, מצירה, לחשוק כמים רדאלי, להובינת השלכים יחידות, תרונות קקרב גורמים שונים כעולם הערבי, חרד תחידה למנוע זאת — היא לתמורד עם סתרום הכעיה הפלשתינאית בכך כשלבים הראשונים של נעידה ויכנה וביי למנוע השלילות אשין (חארגון לשחרור פלשתינ) על הנציגות הפלשתינ-

33 שנה למותו של סיומה מירוניאנסקי

עברו 33 שנה מאז נרצח סיומה מירוניאנסקי על ידי אנשי כולל שחשבו שיש חומן ישבה חפצע ויטלת למשעים.

— חם טעו, זכרו של סיומה מירוניאנסקי ממשיך ללוות או-תנו במערכתנו וממשיכים אנו לתבוע גילוי כל האמת על פרשת חרצה ועל מכעויו.

אית, צריבה ישראל מצדה למיע ביצירת החנאים לכך שההדברות תתנהל עם נציגות שתכלול, בראש ובראשונה, את נציגות הנבחרים של ערביי השס-חיס, על יסוד העקרון של הכרה הדדית בזכות ה-הנדרה העצמית של שני העמים, במסגרת של די-קום בשלום ובמבחון ביניים.

המאבק נגד ארגוני הסרור, חן במישור הצבאי וחן במישור המדיני, הוא בודת-חיים לישראל ואמ-צעי-עור חשוב במערכה לשלום ישראל-פלשתינאי. במלחמה נגד ארגוני הסרור, על כל צורותיה ושי-טוחיה, שומה עלינו לחסות בחוף להתארגנות הנגזית — החל ממבצע הקמת נרד הבטחון בצפון ועד להס-עלת המשמר האזרחי, יחד עם זאת עלינו לעמוד על כך, כי במסגרת המערכת השיטתית והנמרצת לעקירה הסרור ליכוד קניו, ייעשה כל מאמץ אפשרי כדי למנוע מניעה בחוסם מפסע ולשים קץ לצעוים של העשה קולקטיבי.

במו-בן, מוטל עלינו להיאבק נגד החששעה הרע-יונית המשותפת של ארגוני הסרור, במיוחד בקרב בוחות שמאליים צעירים בעולם, ולחזקו כל גורם, אשר במסגרת של סרולונות שמאלית אנטי-אמפר-יאליסטית ומשין די מסיינת לארגוני הסרור — החל מברית"מ ומסין וכלה בארגונים וחוננים סובייטים לחוטיע בשם, "השמאל המהפכני".

מק"י חיוסם הקמה ועד ישראלי שמאלי מאחר, שישעל במשותף — על כסים קבלת העקרון של הבדה כזכות התגורר העצמית של שני העמים — לסתירת אומיניה רעיונית-הסברית בארצות-שו-גות בנגד השמעת השלילית והמפוטנת של ארגוני הסרור.

למען פירוז האזור מנשק גרעיני

הוועד המרכזי של מק"י סגלת את ראגונו לגובה האפשרות של כניסת האזור למרדון חיומש גרעיני. אפשרות זו, שנחשפה לדיון ציבורי עם הוועד הרדי-האומי של חליכוד חסני.

על חלולת ארה"ב למסק כור ברעיני למצרים, סומנת בחובה סגנות אימות לאזורנו, הנכונות לא רק מהפך בסני הפעלות של נשק אימחני זה הלבנה למעשה, אלא כבר מעמם המאכצים הברוכים בחש-חן. אנו חודים על תביעתנו משנים קודמות: תצדיר ישראל על נכונותה לחתום על האמנה הבינלאומית לאיסור הפצת הנשק הגרעיני; חיוסם ישראל הסכם אזורי, בהשתתפות המעצמות, בדבר הפסקת מירדון חיומש באזורנו, בדבר פירוז המורה חיוסן מנשק ברעיני ובדבר הצאת האור מתחום המאבק הבין-נושי.

הממשלה החדשה וסכנת הימין

הוועד המרכזי של מק"י מעריך, כי בסני מפשלות החדשה של יצחק רבין נפתחו אפשרויות מדיניות חדשות, העשויות לקרב את ישראל אל השלום המיוחל. אנו מצעים לכך שבמדיניות הישראלית, אשר הצהירה על במחיתה שלום ועל נכונותה לה-שרה טרומדיאלית למענו, עדיין סועלות ומשסיעות מגמות של סיסות, של תחידה לסאטוס-קוו חדש, של התעלמות מהבעיה הפלשתינאית ושל התחלול מלאה למדיניות האמריקאית. חשתהדרותה של מ-ברעיני ובדבר הצאת האור מתחום המאבק הבין-נושי.

מגבית ההתפקדות של מק"י

רשימת התוצאות השנתית:	
הלאומיים	1,630 ל"י
דמול	525
רסח גן	250
נחית	250
בני ברק	230
מ"ס	180
גס ציונות	150
יפו	120
חולון	55
אחזרים מחייל	120

מק"י — ועד מחוז תל-אביב-יפו
בסם ג, 9 יולי 1974 בשעה 7 בערב תחקים במערכת בבגורשוב 60 מניעת של מזכירות חסנינים
מזכירות ועד מחוז

הקדמת האל

פרק מתוך חמאמר: "הבדבה" לחג. ביאליק" ארבעים שנה לפטירתו של ח"נ ביאליק משמעות היצירה

נצטרך קשובה אוזני ומייחלת,
ובמאויי קירשן לבי חייל, יכלה, יגורע —
ובת קול אל מפתחך
תתפוצץ תטאום מן הרממה:
"איבה?"
ומלא נאות היעד תמיחה גדולה,
ובדושי אל, אורחים רעננים,
יתפבלו בי בגדלות חוד, משתאים דומם,
באומיני — מה-לח בבינינו ?

פרשת תרומה - חלק א
פרשת תרומה - חלק ב
פרשת תרומה - חלק ג
פרשת תרומה - חלק ד
פרשת תרומה - חלק ה
פרשת תרומה - חלק ו
פרשת תרומה - חלק ז
פרשת תרומה - חלק ח
פרשת תרומה - חלק ט
פרשת תרומה - חלק י
פרשת תרומה - חלק יא
פרשת תרומה - חלק יב
פרשת תרומה - חלק יג
פרשת תרומה - חלק יד
פרשת תרומה - חלק טו
פרשת תרומה - חלק טז
פרשת תרומה - חלק יז
פרשת תרומה - חלק יח
פרשת תרומה - חלק יט
פרשת תרומה - חלק כ
פרשת תרומה - חלק כא
פרשת תרומה - חלק כב
פרשת תרומה - חלק כג
פרשת תרומה - חלק כד
פרשת תרומה - חלק כה
פרשת תרומה - חלק כו
פרשת תרומה - חלק כז
פרשת תרומה - חלק כח
פרשת תרומה - חלק כט
פרשת תרומה - חלק ל

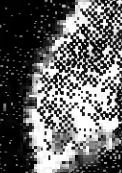
[illegible]

החיבור על חידה עולמית שחדה הבורה נשאר
אמאור מחוץ לפרשיושים מוגזרים. אפשר להציג את
המבטח המסובך בעצוב המראה בחידה בכיסוי
לאולת ירו של מי שאברהם לו היכולת לערוך, לבלות
ולחמור וזמן, אך אפשר גם להציג את השעשוע הזה
חינש של מי שאיבר את המראה ומצא את
המלים.

אין מקם שדושהו הגורל ש, "הברכה" מהגדל
בראש בראשונה באמנות התואר ש בתחתית-
האין, וגימה השופע-שעל הלצה המלוח האתאר
ותרובת המוספה מעם מיתור לאופי ולאודיה
המאמנים בדי הדי ש מראה היעיר והברכה שעות
השעות. המבנה הסקנדי אינו כמבטאי, והוא ק
משפיע למשהד להחזירו בן מעות חדר שישמש
מבואו בחביות החדר, כלום בהקשרים הדישי.
ותחת זאת: ההבדלים שבין הברכה בן האתל אינם
המגלים שן במבטור האתאר האנצית מיתוחת
האל, גם במקשמות שן לאתאריש ששעלצמם
ישמור דור תואר השואת לחדור אל מם מעבר
לגלה לעין, וגזאותו בדיוקן, כמאמסאות ובהשל
הפניית את אתארי היחיד, ברלמל כמבירת תי-
אודים שן תודוש המכית, התחזקת שן התנאז מ-
לעין, מהמקשי, ממם שיתון ליהת מוחש בן
התואר: שן האתל שן הודוש הן המגלימי מלור
שן בשעת שהמשהד משמחם בהאשפות וגם בשעת
המשהד מצב: אין אודיה מיתוחת שן תלום שן
דור מרם בבית חשליש, שן שן חדרה קודש מרם
בבית המשיש.

(המשך בעמוד 15)

שלושים למותו של רפאל אליעז

אומת אבות, אומת אדמה שלא תמיד החזתה עמו
כדברת יד, שתחילתה לו מרי ואכזבות לא מעשות
והיא היא המבטס אחרו עשיתי.
אם ניהו שדיין להאר כלשוננו אדם באילן, חרי
אילן עץ בחרו אחרי דסאל אלישו, אילן, שרבים
יענפו ומגורים.
ובקידתה חסידותית שלנו נהגה לסטוח על יצירתה

אֲרַמְת אֲבוֹת, אוֹתָם אֲדַמָּה שֶׁלָּא חֲמִיד הִתְחַנְּנָה עִמָּו
כִּדְבוֹת יֵד, שֶׁהִנְחִילָה לוֹ מֵרִי וְאִסְבוֹת לֹא מַעֲסוֹת
הָיָה וְהָיָה הַמִּבְסָט אוֹתוֹ עֲצִינִי.
אֵם יִנְחוּ שִׁינָּן לִתְדָּר בִּלְשׁוֹנָו אֲדָם בִּאִילָן, חֲרִי
אֵל וְעָנָּן בּוֹדֵר אַחֲדִי רִפְאֵל אֲלֵינוּ. אִילָּן, שְׂרִיבִים
עֲצִינִי וְמִגֻּלּוֹתֵי.
תִּבְקָשׁת חֲסִדוֹתֵיכֶם שֶׁלָּנוּ נִהְיָה לִסְסוֹת עַל יִצְחָרוֹ

אומר עליו שלונסקי בשירו המתאר את גומי בול-
גריד :

ואלכבוד מן בשר יחיולי סלמוס^ה שיהי קם אהירו
הנביא^ה מכליל את דמא אלהי מן מרדחיה ונביגיה
המבוסס על חסידות בתיבויז או א סלונקס^ה
ג. אלתומס, לאה גולדברג, אינו פוסט על ה. אלעזר
יילום חסידות מטיית את תורמה — /
בל תנה עורד על חורשו. / חנה — /
שמעת עלי? — אלתומס — שיריו כפרי
קט במישור שם // ועוד אחריים, שאל
שופרם / שירית ישראל מתחדשת: / בנאי
השוקן, כמו שלטונסי אבסם, / גולדברג
לאה על דשא, וכבר הדעמה עונגו
הביטוי / חורזו אלעזר דק-חשני / וכאן
אפתח/ואיפת לפיתוי: / אחז מיוחד שכי
מוני. / „/

ויהי שוב מכל האחרים בחבורה, יחד עם זאת —
 וזוהי לכל האחרים בחבורה, גם תליכתם יחד, במעמ
 בחבורה, איטיגות את הדור, יש, בה מין האפוקליפטי.
 אליעזר היה מיוחד וחותי את חותמו המיוחד בשירה
 העברית, אוהב לשלום במלותיו וזא: $\frac{H}{H}$ האחרית
 במצבה נמוך בנסח, אך הן באות אלה ומבטות
 אחת עד נפש... $\frac{H}{H}$

בתנאי־עבודתו ויזמנו באלה — לדאוג,
 סתם לראות יד כלשון, שתחיה לו — מעש
 נת — אלא זהו לא יחזיק מעמד במשך
 אף אם לא יחיה לו חלון הפנאי אלא "ח'
 רחוב. גם אם שדיו חורבן במצב כאלו
 מבקש דבר, ואין חולו צועד לעבר חלון
 אלא כאדם ערירי, וענינו שגאון בן העיר
 די־שנים ערירי, השמיים, מעלה, מטה,
 ובכל חמרה וטיט במקצת את ראשו
 לאחור — כל־אדם יגידוהו וסוטים מטה,
 אלא שובל המרכבות ושואן עשתיים.
 ובו, וסופו לקראת אחותה האנציו־

יו רק חייית איגדויאני, תמיד נכון, רבוב על חסוס חודוד — גוטה לפמס, לעומת חדות — בדעד בא וחוזר על-חקר-קע הדועדת, — עד לחשעיד דרבנות — בי אין דרבנות — עד לחשליך. מושכות — בי אין מושכות — ומבעס לא לדאות, שחאדמה מפנים חיא ערבה בטוחה למשעי, כבר אין צוואר לסוס ואין כל ראש.

חמלבויות"ד : כ"ו

(תמשר מעמד 14)

הבולטים אלה שבין ח'יאודי ודער והרבנים מחש-
רים כדוד בן שדא, דע-המשמעות שבה במראתא
ח'ודית הקדושה מסמכות את השמיעות השני של ח'עני-
הוד, ולדע-המשמעות שבה מצב מקומם של לשד-
המראות בחייו של המשרד, אנו מצאנים אמנם ב-
יגידה לו ביטוי, משרדו או מובלע, של כיסויים
למצב שיש בו בהמנוגות לשד-המראות שבהן
ליתר מאשר לגילוי הקדש עם שד-העד או ח'ודית ועלמל
האחלה, המעניקים לו את מראת ח'ודית ועלמל
המלאים שבהן-לדע, של כיסויים אלה הינה לשד-
המראות אל עולמם של המבטור דיהת ויהת למלח
מראות בשירים כמו, "והוד" (בחלק המסיים), "שפד-
מארד ובאין רואה" או ח'ולמ השידוד ש, "שפד-
אלמ חלקת חקדוהו" ו, "ובדכתי" אינו מצטרף גימ-
אבל עולמם של המבטור לצידות ח'ודית גימ-
ששעוועו המעולה לחארום ממרדמא אמת-חידה-
שה, שמחית עומה, ח'ודית יתה, למלח בן ח'ה-
דברים, וחי אמת-חידה של ח'ודית ויש, של שמושי-
העושר ח'ודית לאומ בכל מה שגילו לקח, שמושי-
כל אדם תגלהו מחיין, "הנחשו במשדד והמחית-
בויגה של ח'ודית לעגועוע של עילם ח'ודית
תמס שאבד, וחי תגלהת ח'ודית לשדק ח'ודית
של שדק, "מסיח" ח'ודית, וחי ממלגה בח'ודית
באילמם ח'ודית של סיטורי באילמם של, "מש-
חודית" של.

פראנץ קפקא — שלוש תמונות —

מה יבוא עלינו בימות אביב אלה חקד-
ביזם חיוס, תחשם בבוקר, חיו
חשמים אפורים, אבל עשוי — אינם שם
אתה אל החלון — דירת מפתח אתה,
משעת אל תהלי על ידי חלון.
למטה, אוד השמש — שוקעת אמנם —
ועל פי תעננה חילדה כמעט, מופעת
למבוננת סביב לה, ובאותה שעת רואה
אתה על פניה את צלו של גבר המחיש
צעיר.
הנה עבר חבד וחלך לו ופני תענדה

מי שחי לבדו, עזוב לנפשו, ועם זאת מבקש מרי פעם מגע-ימשה, מי שרוצה לסתע — לפי תמודות חיום, במאז-חאווד,

ה"כרנח" עוסקת בחמאסיקה שבדוגמא נמצא
ב"דור" ב"סטי" ב"אוד אוד ובאיו רואה" אב
בדרך עיצוב מחנלה לסגנו מחברים של "משי"
והוד" "מחי מדבר" ואפילו "אריה בעל גוף".

مَكْنَزُ مِنَ الْأَصْلِ